

Plan texte Pavilion Giardini
-Texts plan of Giardini Pavilion-

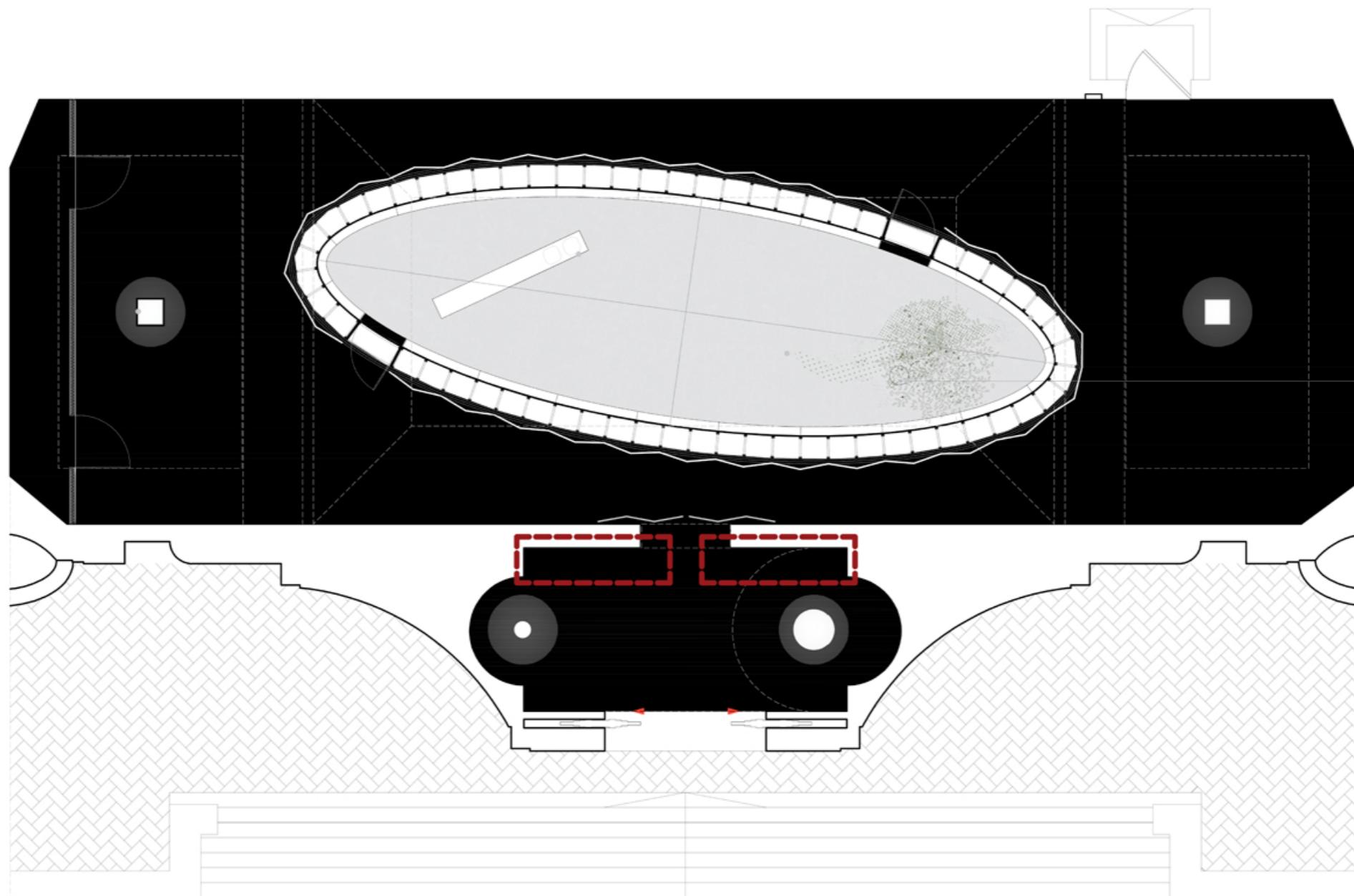
Arhitectura și spațiul de lângă aceasta – grădina – au permanentă tendință de a se succeda în rolurile de minor-major, ele fiind, în sine, o metaforă a societății... și a categoriilor sociale.

Manifestul instalației
Acesta este spațiul pendant al Galeriei IRCCU, grădina infinită – varianta concavă, o instalație ce se conturează ca o reprezentare metaorică a grădinilor – spațiilor de lângă arhitectură și a binomului arhitectură-grădină.

The architecture and its pendant space - the garden - have a permanent tendency to interchange within the roles of minor-major, whilst becoming themselves, along with their dynamic balance, a metaphor of society... and social categories.

This instalation's statement

This is the twin space of the IRCCU Gallery, the infinite garden - the concave version, an installation that is drawn as a metaphorical representation of gardens - the spaces next to architecture – and the architecture-garden pair.

Grădina

În acest spațiu-imagine a infinitul orizontal al omenirii definită de un copac, o coloană, o bancă și de vizitator este vorba despre grădină.

Grădina este, adesea, precum o categorie socială defavorizată cu un potențial extraordinar neexploatat.

Cândva spațiu al spectacolului, întâlnirii și interacțiunii, astăzi cu o semnificație aproape uitată ar putea deveni primul loc dinspre care se reconstruiește, loc al decarbonizării și decolonizării, resursă a regenerării urbane și sociale. Grădina a devenit, în prezent, o enclavă, o particularitate mult prea des întâlnită în parcusul nostru pentru a nu realiza faptul că ne definește. Locurile de la baza planificatului sunt concave, imprevizibile, lipsite de prejudecăți.

The Garden

In this space – image of the horizontal infinity of humanity –, defined by a tree, a column, a bench and the visitor we speak about the garden.

The Garden is often regarded as a disadvantaged social category, with an extraordinary untapped potential.

Once a space of entertainment, meeting and interaction, nowadays a space with an almost forgotten meaning, it could become the first place from which we might begin rebuilding, a place of decarbonization and decolonization, a resource for urban and social regeneration. The garden has now become an enclave, a feature far too common on our way around the city not to realize that it defines us. The places defined by architecture's limits are concave, unpredictable, without prejudice.

RENDANT spaces

-Alina IONESCU, Sofia GEORGESCU, Cristina PREOTESOIU, Ștefania SAVA-

Ia Biennale di Venezia
XVIII